

[Steen.]

inden den højtærede finansminister for en tid siden foreslog den nedsat fra de 33 til de 25 pct.: at den ligesom ikke længere virker efter sin hensigt. Der er jo et og andet, der tyder på, at man fra alle sider, også fra den højtærede ministers side, har haft sin opmærksomhed henvendt herpå. Der er for ikke længe siden af den højtærede minister her i tinget foreslået en nedsættelse af afgiften for danske film med $\frac{1}{4}$, som unddrages statens indtægter og kommer produktionen til gode. Det er en ændring, som jeg anser for at være både sagligt og erhvervsmæssigt velbegrundet, og jeg håber, at den må resultere i en forøget produktion, der også på længere sigt i sine virkninger vil vise sig at være valutabesparende. Det er næppe undgået den højtærede ministers opmærksomhed, at i den betænkning, der er afgivet af det udvalg eller den kommission — jeg husker såmænd ikke, hvad det hedder —, som var nedsat til at gøre indstilling om biografteatervæsenets fremtidige ordning, stilles der forslag om, at der under hensyn til prisudviklingen foretages en vis regulering for de beløbs vedkommende, der skal svares til filmsfonden. De i denne forbindelse anførte betragtninger deler jeg, og jeg håber også, den høje regering deler dem, i hvert fald har et medlem af regeringen medunderskrevet betænkningen.

Tilbage bliver så en kategori, som disse lempelser ingen betydning får for, og det er de mange små biografteatre landet over. Den højtærede minister har jo selv sin opmærksomhed henvendt på dette forhold — det fremgår både af bemærkningerne og af den højtærede ministers fremsættelsestale —, men ministeren henviser til, at vi har nogle meget lave billetpriser, og deri må jeg give den højtærede minister ret. Billetpriiserne til biografteatrene er meget lave, hvadenten vi ser dem i forhold til prisniveauets udvikling i det hele taget eller i forhold til tilsvarende billetpriser i andre lande. Når gennemsnitsprisen i København ligger på godt 1 kr., i provinsbyerne på 80 øre og på landet på 78 øre, bortset altså fra skattebeløbet, må det siges, at være billigt. Man kan, som man nu vil, drikke en pilsner eller tænde en cigar eller gå i biografen, det kan gå nogenlunde lige op, og selvom både spiritusprisen og tobaks-

prisen er meget høj, er det alligevel en meget, meget lav pris for en forlystelse af den karakter, der her er tale om. Men det er jo en pris, der ikke kan ændres uden priskontrolrådets tilladelse. Den højtærede minister henviser til, at sådanne tilladelser kan for de enkelte teatre søges, og at de i betydeligt omfang er givet. Det er jeg velbekendt med, men det er min opfattelse, at man ved disse afgørelser — og der er vel ikke noget at sige til, at det kommer til at forme sig således — ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til, at det for tiden er meget betydelige beløb på udgiftssiden i et sådant teater, det drejer sig om, i det øjeblik maskinerne skal repareres eller fornyes, i det øjeblik stolene skal fornyes, eller hvilke andre uundgåelige udgifter der løber på.

Nu er jeg ganske klar over og glemmer ikke noget øjeblik, at den højtærede finansminister også har en pligt til at holde orden i statens finanser, og det er jo biograferne, der giver pengene indenfor den indtægtsgruppe, der hedder afgift af forlystelser; men jeg tror, det vil være muligt, uden at følgen behøver at blive nogen indtægtsnedgang hverken for staten eller for kommunerne, at nå frem til en ordning, der er udtryk for ret og billighed også for de små teatres vedkommende, og jeg håber, det må lykkes. Forslaget er jo også udtryk for, at den højtærede minister tilstræber, at ret og billighed skal herske på disse områder, og jeg skal derfor tilsige en meget velvillig deltagelse i det forestående udvalgsarbejde.

Alvilda Larsen: Jeg kan på mit partis vegne udtale tilfredshed med det forslag, vi her behandler. Jeg kan fuldtud tilslutte mig de synspunkter, de andre ærede ordførere har fremført her med hensyn til teatres store betydning som kulturfaktor. Alt, hvad der kan hjælpe til, at teatret også bliver tilgængeligt for almindelige mennesker, bør gøres. Teatret er i dag ikke et sted, hvor almindelige mennesker med jævne indtægter kommer alt for ofte. I virkeligheden burde man vel nok fra statens side yde en anderledes støtte til denne kunstart, men den her foreslåede afgiftsfritagelse er dog et skridt i den rigtige retning, som vi hilser med glæde.

Jeg vil gerne rejse et spørgsmål vedrørende biografteatrene. Det forekommer mig